

[Svend E. Johansen.]

Karakteren af Banernes Reaktion, da de blev stillet over for den af dem begaaede Fejl. I en Skrivelse af 15. Oktober 1925, der er Generaldirektoratets Svar paa Jacobsens Meddelelse om Fejlen, hedder det bl. a.:

„I Anledning af Hr. Overretssagførelsens Skrivelse af 6. f. M. angaaende Fjernelse af den af Hr. Jarmund lejede Bygning, som paastaas at strække sig ind paa det til Konsul Jacobsen lejede Areal paa Østerbro Station, skal man herved tillade sig at meddele, at Forholdet i Virkeligheden er det, at det er den af Konsul Jacobsen projekterede Bygning, som ikke kan rummes paa det af ham lejede Areal, medens den omhandlede Kiosk ikke har overskredet Grænsen for det af Hr. Jarmund lejede Areal.“

Det er slet ikke nogen daarlig Argumentation. Efter Krigskunstens anerkendte og prøvede Regel: at det bedste Forsvar er et Angreb, siger man her paa jævnt og bràmfrít Dansk: Det er Fæets egen Skyld; hvorfor vil han absolut presse en Bygning ind paa et Areal, hvor der vitterlig ikke er Plads til den? Saa er den Sag klar, mener man.

Nej, dog ikke helt. Statsbanerne maa i Skyndingen have glemt, at Bygningsprojektet var udarbejdet af Arkitekten i Samraad med Banerne, og at baade Generaldirektoratet og Ministeriet for offentlige Arbejder havde approberet Planerne. Det var unægtelig en kedelig Forglemmelse.

Nu flyver Skrivelserne frem og tilbage, og den 11. Februar 1926 giver Generaldirektoratet Jacobsen Naadestødet ved i en Skrivelse at fastslaa:

„Man maa ogsaa betvivle, at det fra Begyndelsen har været Lejerens Hensigt at leje et Areal, som han vidste var udlejet til en anden og oven i Købet bebygget.“

Ja, saa er der ikke mere at gøre. Her er Jacobsen altsaa afsløret som en Mand med kleptomane Tilbøjeligheder, en uheldig Person, der vil tilegne sig det Areal, som han ved er udlejet til en anden, og som tilmed er bebygget! Færdig med ham!

Nu maa jeg bede de ærede Medlemmer fastholde, at disse Udtalelser fra Banernes Side om, at Jarmund ikke havde overskredet Grænsen for sit Areal, og at Jacobsen var vidende om, at Arealet var udlejet til en anden, hører til de væsentligste Argumenter, Banerne paaberaabte sig under Landsretsagen i 1928, og at de saaledes har været medvirkende til, at Sagen blev afgjort i Banernes Favør. Et gammelt Ord siger, at

Sandheden marcherer, men at den marcherer langsomt, og det maa ogsaa sandes i denne Sag. I Dag ved vi, at Statsbanernes Anbringende om, at Arealet, hvorpaa Benzinkiosken laa, var udlejet, ikke er rigtigt. Banerne havde tværtimod ved en Opsigelse frigjort sig for Lejemaalet med Grosserer Jarmund for at staa frit i Forhandlingen om Arealet til Søjlehuset, og man indgik først nyt Lejemaal med Grosserer Jarmund, efter at Jacobsen havde underskrevet Kontrakt med Statsbanerne.

Dette blev fastslaaet ved den foretagne Forundersøgelse under Straffesagen i 1932. Baneingeniør Christiansen ved Banernes 1ste Distrikt forklarer herom til Rapporten:

„Det er nok muligt, at Jarmund, som oprindeligt ønskede at faa selve Hjørnegrunden, hvad Banerne imidlertid ikke kunde gaa ind paa, efter at man havde anvist ham en Plads, som svarede til den, hvor Kiosken eller Pavillonen ligger i Dag, har faaet Tilladelse af en eller anden — hvem ved Komparenten ikke — til at rykke Pavillonen ca. 2½ m nærmere mod Østerbrogade, og det er muligt, at man oprindeligt ikke var klar over hverken i Distriktet eller i Generaldirektoratet, hvor Kiosken virkelig kom til at ligge fra 1921 og til 1924.“

Hermed føres der Bevis for, at Generaldirektoratets Paastand om, at Benzinkiosken ikke havde overskredet Grænsen for det af Jarmund lejede Areal, ikke er rigtig. Grænsen var netop overskredet med de omstridte 2½ Meter.

Om Banernes andet Argument, at man betvivlede, at det havde været Jacobsens Hensigt at leje et Areal, som han vidste var udlejet til en anden, forklarer Baneingeniør Christiansen saaledes:

„Den 1. September gav Generaldirektoratet Ordre til at opsiges Lejemaalet om Jarmunds Kiosk til Udløb i Oktober 1923, og denne Opsigelse fandt ogsaa Sted. Noget senere, muligt i August 1924, er der afsluttet Lejekontrakt med Jarmund om Leje af 40 m² Areal, beliggende 5,2 m fra Østerbrogade efter Kontraktplanen. Dette vil sige, at man nu faktisk til Jarmund udlejede det Areal, paa hvilket han hele Tiden havde siddet, og hvorfra han senere blev rykket.“

Med andre Ord, Banerne har staaet fuldstændig frit i Forhold til Jarmund fra Oktober 1923 til den nye Kontrakts Indgaaelse i August 1924. Det er efter dette, i hvert Fald for mig, vanskeligt at se, at Generaldirektoratet kan have været i god